how to find for each child the key of development of her creative gifts, her success in the system "kindergarten-school", since the main feature of modern changes in the education system is its reforming, on the principles of continuity.

References

1. Dziuba, V. and Tsoi, M., 2003. Problemy orhanizatsii innovatsiinoi diialnosti v systemi doshkilnoi osvity [Problems of organization of innovative activity in the system of preschool education]. *Education and Management*, 1, 6, p. 110.
2. Konsortsium zakladiv pisliadyploinoi osvity [Consortium of Postgraduate Education Institutions]. [online] Available at: <http://umo.edu.ua/vseukrajinsjka-ghromadsjka-orghanizacija-konsorcium-zakladiv-pisljadiplomnoji-osviti> [Accessed 5 December 2018].
3. Kuzemko, L. V. and Kuzavka, I. V., 2015. Pedahohichni umovy pidhotovky maibutnikh vykhovateliv do proektuvannia kompiuternykh dydaktychnykh ihor dlia doshkilnykiv [Pedagogical conditions for preparing future educators to design computer-based didactic games for preschoolers]. *Young Scientist: Scientific Edition*, 5, pp. 112-123.
4. Metodychnyi suprovid innovatsiinoi diialnosti v doshkilnomu zakladi [Methodical support of innovative activity in preschool institution]. [online] Available at: <https://abetkaland.in.ua/metodychnyj-suprovid-innovatsijnoyi-diialnosti-v-dnz/>.
5. Honcharenko, S. and Malovanyi, Yu., 1994. Intehrovane navchannia. Za i proty [Integrated learning. For and against]. *Education*, 15–16, p.5.
6. Dychkivska, I.M. 2012. *Innovatsiini pedahohichni tekhnolohii [Innovative pedagogical technologies]*. 2nd ed. Kyiv.
7. Marmaza, O.I. 2004. *Innovatsiini pidkhody do upravlinnia navchalnym zakladom [Innovative Approaches to School Management]*. Kharkiv: Osnova(Basis).
8. Derzhavnyi standart pochatkovoї osvity [State standard of primary education]. [online] Available at: <http://dano.dp.ua/attachments/article/B8.pdf>.

УДК 373.3.015.311(045)

DOI: 10.31339/2617-0833-2019-2(27)-145-149

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА

Сіретій Крістіна

PEDAGOGICAL CONDITIONS FOR THE FORMATION OF THE CREATIVE PERSONALITY OF THE ELEMENTARY STUDENT

Sighetii Kristina

Життя висунуло суспільний запит на виховання творчої особистості, здатної на відміну від людини виконавця, самостійно мислити, генерувати оригінальні ідеї, приймати сміливі нестандартні рішення. Але педагоги констатують що випускники шкіл ще не здатні самостійно розв'язувати проблеми, не можуть мислити діалектично, системно, легко переходити від одного виду діяльності до іншого. Їм не вистачає творчої уяви, ініціативи, винахідливості. Такий стан справ вимагає якісно нового підходу до підготовки молоді до життя. Орієнтиром змісту науки є робота над формуванням нової розвиненої, творчої особистості.

Ключові слова: творчість, творча особистість, творчі здібності, розвиток, формування, ініціатива, індивідуальність.

Life has raised a public demand for the education of a creative personality, capable of

unlike the performer, think independently, generate original ideas, make bold, non-standard decisions. But tutors state that school graduates are not yet able to solve problems on their own, cannot think dialectically, systematically, easily transition from one activity to another. They have lack of the creative imagination, initiative, ingenuity. This situation requires a new approach to preparing young people for life. Reference to the content of science is to work on the formation of a newly developed, creative personality.

Key words: *creativity, creative personality, creative abilities, development, formation, initiative, individuality.*

Людина є вінцем живої природи, та природа не творить людину як цілісну особистість, вона лише закладає певні основи для формування особистості. Суспільство як соціальне об'єднання людей може функціонувати і розвиватися лише за цілеспрямованої, систематичної та організованої роботи з вихованням кожної особистості. Тому виховання творчих, креативних особистостей посідає важливе місце в освітньому процесі, воно безперечно повинно здійснюватися закладом освіти і продовжуватись за його межами.

Потрібно зазначити, що на сучасному етапі проходить реформування системи освіти, і у зв'язку з інноваційними процесами які відбуваються у сучасній системі освіти мова не йде про розвиток творчих здібностей особистості, а перед закладами освіти стоїть завдання формування творчої особистості, творчої індивідуальності, яка має свою точку зору, погляди та аргументи, щодо вирішення тієї чи іншої проблеми. Це завдання висвітлено у таких нормативних документах, як Національній Доктрині розвитку освіти в Україні та Законі України «Про освіту».

Зокрема в Законі України «Про освіту» зазначено, що метою освіти є всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, її талантів, інтелектуальних, творчих і фізичних здібностей, формування цінностей і необхідних для успішної самореалізації, виховання відповідальних громадян, які здатні до свідомого суспільного вибору та спрямування своєї діяльності на користь іншим людям і суспільству, збагачення на цій основі інтелектуального, економічного, творчого, культурного потенціалу українського народу, підвищення освітнього рівня громадян задля забезпечення розвитку суспільства і держави [1].

Ця мета, безперечно реалізується в усіх закладах освіти, але значну роль у розв'язанні вище перерахованих завдань відіграє саме початкова школа, адже саме в ній закладають основи, що до формування ключових компетентностей майбутніх членів суспільства. Але жоден індивід не зможе стати індивідуальністю, якщо в нього не будуть сформовані, або розвинуті творчі риси. Адже саме творча людина здатна на ризик і не боїться відповідальності за свої рішення, здатна вирішити проблему новими, нетрадиційними методами. І саме молодший шкільний вік є важливим етапом виховання творчого мислення дитини.

І виходячи з цього, перед нами постає питання: «Що таке творчість, творча особистість – яка вона?» У педагогічному словнику поняття «творчість» трактується як свідомо, цілеспрямована, активна діяльність людини, спрямована на пізнання та перетворення дійсності, створення нових, оригінальних предметів, витворів тощо, які ніколи ще не існували, з метою вдосконалення матеріального та духовного життя суспільства [3, с.326].

Саме творчість покликана оживити освітній процес, активізувати пізнавальну діяльність особистості і формувати індивідуальність дитини. Але під час розвитку творчого потенціалу слід враховувати особливості психіки, своєрідність пізнавальної та емоційної сфери дітей. Потрібно пам'ятати, що творча активність найчастіше проявляється у двох аспектах: як стихійний процес творення нового і як сукупність властивостей особистості, які забезпечують її залучення у цей процес. Особливу увагу потрібно акцентувати на самостійності мислення, бо тільки у творчій активності найяскравіше виявляється його

індивідуальність.

Науковці й до тепер дискутують над цим питанням: «Чи можна навчитися творчості, творчого мислення?» В процесі дослідної роботи експериментальних шкіл було виявлено, що тільки в процесі самостійної діяльності в дитини можуть бути сформовані навички безпосереднього творчого розвитку. Але саме формування творчої особистості залежить від трьох чинників: спадковості, виховання, та соціального середовища [2].

Розглянемо перший чинник – спадковість. Новонароджений малюк здатен отримувати, відбирати і зберігати інформацію. Від чутливості людини, до виконання її призначення – стати творцем – тривалий шлях внутрішньої перебудови. Чутливість людини – це її можливість, задаток, а творчість – саме процес матеріалізації можливостей психіки, свідомості, діяльності людини. У чутливості новонародженої людини механізми творчості існують потенційно. Потрібно пам'ятати, що саме чутливість людини – це зародок механізму творчості.

Генетика говорить про наявність у людині значної кількості різних задатків – від абсолютного слуху, виняткової зорової пам'яті, блискавичної реакції до незвичайної математичної чи художньої обдарованості. Але самі по собі задатки, ще не забезпечують здібностей і високих результатів діяльності. Всі задатки потрібно розвивати, активно працювати над собою. Будь-які задатки, перш ніж перетворитися в здібності повинні пройти чималий шлях розвитку. Перші роки життя дитини надзвичайно цінні для її майбутнього, то ж слід якомога повніше використати їх. Кожна дитина від народження має найбагатшу волокнисту речовину, яка з'єднує клітинами мозку, але це тільки потенційні, можливі зв'язки. Діючими вони стають тоді, коли починають функціонувати ті або інші здібності. Також задатки можуть реалізуватися лише за умов взаємодії організму з навколишнім соціальним і природним оточенням.

Безперечно розвиток задатків людини нерозривно пов'язаний з її вихованням. Педагогіка та психологія розглядає виховання як провідний фактор, тому що це спеціально організована система впливу на об'єкт виховання, для передачі суспільного досвіду. Виховання особистості людини – це послідовна зміна і ускладнення системи відносин з навколишнім світом, природою, працею іншими людьми і собою. Воно відбувається впродовж всього життя. Але особливо важливий при цьому дитячий та юнацький вік. Тобто особливу увагу потрібно приділити вихованню в сім'ї, а також вихованню у школі, щоб у правильному руслі могли розвиватися вроджені задатки дитини. Потрібно створити таку систему виховання дітей, у якій система батьківського виховання доповнює систему шкільного виховання, і навпаки, а вся це виховна робота підпорядкована, і спрямована на розвиток задатків особистості, які у свою чергу, спрямовані на формування творчої особистості [2].

Потрібно зазначити, що велику роль у формуванні творчої особистості також відіграє соціальне середовище. Саме від того у якому соціальному середовищі буде знаходитися дитина, залежить закріплення родинного та шкільного впливу. В шкільному класі де буде панувати атмосфера творчості, творчого пошуку, нестандартного вирішення питання, то і будуть закріплюватися вище зазначені чинники.

З вище сказаного ми можемо зробити висновок, для того щоб сформувати творчу особистість потрібна взаємодія спадковості, виховання і соціального оточення, тому що тільки тоді коли ці компоненти будуть доповнювати один одного буде результат. Людина може бути малоосвіченою; мати вельми туманні уявлення про культуру; її пам'ять може бути з дірками і тому бідною на інформацію, але як тільки перед нею з'являється задача – вона не обмірковує її, не аналізує, не ходить навколо, збираючи інформацію – вона відразу починає її розв'язувати – діяти. І саме така необдуманна (творча) діяльність є результатом взаємопов'язаної діяльності батьків, школи та соціального оточення.

На сучасному етапі психологи виділяють основні теорії формування творчості.

Інтуїтивна – знання в людини виникає без усвідомлення шляхів і умов його появи, і

тому творчість розглядається як «осяння», «бачення істини». Інтуїція протиставляється логічному мисленню. У творчому процесі людина в стані натхнення зливається зі створеним предметом і тоді протилежності між ними зникають.

Теорія неусвідомлюваної творчості – акти і стан людини, які є відображенням дійсності, але вона не усвідомлює цього і не може відтворити шляху творчості. Це дії автоматизовані, зумовлені неусвідомленими образами, які спрямовують людину до доцільних дій.

Теорія конструктивного інтелекту – розуміння як результат вияву розумових здібностей, які пов'язані з: системою розумових операцій, зі стилем і стратегією розв'язання проблеми, з особливостями індивідуального підходу [4, с. 37].

Відповідно до цих теорій сформувалися види творчої діяльності: пізнання (навчальна діяльність учня розуміється як творчий процес в якому формуються знання); перетворення (творча діяльність учнів, яка передбачає узагальнення опорних знань, з метою одержання нових знань); створення (творча діяльність, що передбачає конструювання учнями нових предметів на основі здобутих знань і вмінь); творче застосування знань (діяльність учнів, яка передбачає висловлення і врахування учнем власної думки при розв'язанні практичних задач) [5].

Отже, талант і творчість особистості в сучасних соціально-економічних умовах є двигуном інтенсивного економічного розвитку країни, та фактором національного престижу. Інтелектуальний і творчий потенціал України значною мірою залежить від того, наскільки психолого-педагогічні науки спільно із шкільною практикою може розробляти наукову теорію й педагогічну технологію виявлення та подальшого розвитку творчих здібностей дітей молодшого шкільного віку, управління процесом виховання і самовиховання творчої особистості. Але значну увагу потрібно приділити саме самовихованню творчої особистості, оскільки як писав Мартін Лютер: «У кожному із нас криються потенційні творчі можливості, і ми повинні працювати щосили, аби розкрити цей потенціал».

Список використаних джерел

1. Закон України «Про освіту» [Електронний ресурс]. – 2019. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
2. Ковальнова В.І. Становлення та розвиток творчої особистості молодшого школяра засобами інноваційних педагогічних технологій / В.І. Ковальнова // Початкова школа. – 2016. – №6. – С.5-8
3. Максименко С.Д. Загальна психологія: навч. посіб. / С.Д. Максименко. – К.: Форум, 2000. – 543 с.
4. Станіславська Г.П. Розвиток творчих здібностей школярів / Г.П.Станіславська. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2007. – 64 с.
5. Ткаченко Л.І. Креативність і творчість: Сучасний контент / Л.І. Ткаченко // Освіта та розвиток обдарованої особистості. – 2014. – №9-10. – С. 32-35

References

1. Zakon Ukrayiny «Pro osvitu» [Law of Ukraine "On Education"]. [online] Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.
2. Koval'nova, V.I., 2016. Stanovlennya ta rozvytok tvorchoyi osobystosti molodshoho shkolyara zasobamy innovatsiynykh pedahohichnykh tekhnolohiy [Formation and development of the creative personality of a junior student by means of innovative pedagogical technologies]. *Elementary School*, 6, pp.5-8.
3. Maksymenko, S.D. 2000. *Zahal'na psykholohiya [General Psychology]*. Kiev: Forum.
4. Stanislavs'ka, H.P. 2007. *Rozvytok tvorchykh zdibnostey shkolyariv [Development of students' creative abilities]*. Ternopil: The educational book - Bohdan.

5. Tkachenko, L.I. 2014. Kreatyvnist' i tvorchist': Suchasnyy kontent [Creativity and Creativity: Contemporary Content]. *Education and development of gifted personality*, 9-10, pp. 32-35.

УДК 81'25:80:[003.085-027.543](045)

DOI: 10.31339/2617-0833-2019-2(27)-149-151

СПОСОБИ ПЕРЕКЛАДУ СЛІВ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОГО ПОХОДЖЕННЯ

Теличко Н.В., Бопко І.З.

METHODS OF TRANSLATION OF WORDS OF INTERNATIONAL ORIGIN

Telychko Natalia, Bopko Igor

В статті розглянуто класифікації інтернаціоналізмів. Розкрито основні способи передачі англійських інтернаціоналізмів при їх перекладі на українську мову. Визначено загальні тенденції та найраціональніші методи передачі англійських інтернаціоналізмів при перекладі публіцистичних текстів різноманітної тематики.

Ключові слова: інтернаціоналізми, лінгвістична форма, транслітерація, описовий переклад, денотативного значення.

The article deals with the classification of internationalisms. The main ways of transferring English internationalisms in their translation into Ukrainian are revealed. The general tendencies and the most rational methods of transfer of English internationalisms in the translation of nonfiction texts of various subjects are determined.

The scientific problem of the transfer of words of international origin in the translation of non-fiction literature is primarily related to the study of the specific formation of internationalisms themselves, their internal system organization, the study of general tendencies of emergence and use of internationalisms in the texts of non-fiction literature and the identification of the main ways and terms.

It should be noted that such a problem is quite relevant today, due to the practical tasks of nonfiction, the extremely rapid growth of the needs of society to obtain information, which is dictated by the continuous development of science, technology and media.

The main part of international borrowing is used to indicate a different grammatical, lexical, stylistic function. Depending on their nature, their denotative value and their scope, different methods of translation may be used to translate international borrowings.

Key words: internationalisms, linguistic form, transliteration, descriptive translation, denotative meaning.

Наукова проблема передачі слів інтернаціонального походження при перекладі публіцистичної літератури пов'язана, перш за все, із вивченням специфіки формування самих інтернаціоналізмів, їх внутрішньо системною організацією, дослідженням загальних тенденцій виникнення та використання інтернаціоналізмів у текстах публіцистичної літератури та виявленням основних напрямків та способів перекладу інтернаціональних понять та термінів.

Слід відзначити, що така проблема на сьогоднішній день є досить актуальною, що зумовлено практичними завданнями публіцистичної літератури, непомірно швидкими темпами зростання потреб суспільства у отриманні інформації, що продиктовано невідпинним розвитком науки, техніки та засобів масової інформації.

Проблему інтернаціоналізації словникового складу мови досліджували О.О. Білецький, В.В. Жлуктенко, В. М. Жирмунський, І.В. Арнольд, В.В. Виноградов, І.В. Корунець, Л.С. Бархударов, В.В. Акуленко, В.В. Келтуяла, М.І. Палатов.